

1. І було це для Йони на досаду, досаду велику, і він запалився.

2. І молився він до Господа та й казав: О Господи, чи ж не це моє слово, поки я ще був на своїй землі? Тому я перед тим утік до Таршішу, бо я знав, що Ти Бог милостивий та милосердий, довготерпеливий та многомилостивий, і Ти жалкуєш за зло.

3. А тепер, Господи, візьми мою душу від мене, бо краще мені смерть від мого життя!

4. А Господь відказав: Чи слушно ти запалився?

5. І вийшов Йона з міста, і сів від сходу міста, і поставив собі там куреня, і сів під ним у тіні, аж поки побачить, що буде в місті.

6. І виростив Бог рицинового куща, і він вигнався понад Йону, щоб бути тінню над його головою, щоб урятувати його від його досади. І втішився Йона від цього рицинового куща великою радістю.

7. А при сході зірниці другого дня призначив Бог червяка, і він підточив рицинового куща, і той усох.

8. І сталося, як сонце зійшло, то призначив Бог східнього гарячого вітра, і вдарило сонце на Йонину голову, і він зомлів. І він жадав, щоб йому померти, і казав: Краще мені смерть від мого життя!

9. І промовив Бог до Йони: Чи слушно запалився ти за рициновий кущ? А той відказав: Дуже розлютився я, аж на смерть!

10. І сказав Господь: Ти змилювався над рициновим кущем, над яким не трудився, і не плакав його, який виріс за одну ніч, і за одну ніч згинув.

11. А Я не змилювався б над Ніневією, цим великим містом, що в ньому більше дванадцяти десятисячок люда, які не вміють розрізняти правиці своєї від своєї лівиці, та численна худоба?